

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621201362
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621201362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov - matky: Mgr. A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/X, Q. K., t. č. bytom C. XX, Q. K., právne zastúpená: JUDr. Ľudmila Penz Vachulová, advokátka so sídlom Q. XA, D., a otca: doc. V. C., PhD., M.Sc., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, K., právne zastúpený: JUDr. Michaela Černáková, BSc., advokátka so sídlom W. XXX/X, U., o návrhu otca na úpravu styku s maloletou a o úprave rodičovských práv a povinností, o odvolaní matky voči rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/63/2021-150 zo dňa 08. marca 2022, takto

rozhodol:

Výrokov I. a II. rozsudku okresného súdu sa n e d o t ý k a, v ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd maloletú O. C., nar. XX.XX.XXXX (ďalej v texte aj „maloletá“), zveril do osobnej starostlivosti matky (výrok I.) a rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach (výrok II.). Otcovi uložil povinnosť prispievať na maloletú bežným výživným v sumách po 320 eur mesačne, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky maloletej, počnúc dňom 01.02.2022, a výživným určeným na tvorbu úspor v sume 80 eur mesačne počnúc od 01.02.2022, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca na účet maloletej, ktorý je matka povinná na ten účel zriadiť najneskôr do 31.03.2022 (výrok III.). Zameškané bežné výživné za obdobie od 01.02.2022 do 28.02.2022 vo výške 50 eur uložil otcovi zaplatiť matke najneskôr do 31.04.2022 (výrok IV.) a zameškané výživné určené na tvorbu úspor za obdobie od 01.02.2022 do 28.02.2022 vo výške 80 eur uložil otcovi zaplatiť v prospech účtu maloletej najneskôr do 31.04.2022 (výrok V.). Ďalej rozhodol, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou 13.03.2022 v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod., každú stredu a štvrtok od 14.00 hod. do 16.00 hod., v každom nepárnom týždni vždy v sobotu od 14.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 14.00 hod. do 17.00 hod., a to vždy za prítomnosti matky maloletej (výrok VI.). Matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a styk otcovi umožniť (výrok VII.), s tým, že otec si pred začiatkom vyzdvihne maloletú v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletú odovzdá matke v mieste jej bydliska (výrok VIII.). Súd návrh matky na určenie výživného vo zvyšnej časti zamietol (výrok IX.). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok X.).

2. Okresný súd v odôvodnení konštatoval, že návrhom podaným dňa 24.05.2021 sa otec domáhal úpravy styku s maloletou. Dňa 03.12.2021 doručila súdu i matka návrh na úpravu rodičovských práv a

povinností k maloletej, ktorým žiadala zveriť dcéru do jej osobnej starostlivosti, ďalej aby obidvaja rodičia boli oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Žiadala, aby bol otec zaviazaný prispievať na výživu dcéry sumou 530 eur mesačne. Navrhla upraviť bežný styk otca s maloletou a osobitne upraviť styk počas prázdnin a sviatkov. Okresný súd pri právnom posúdení veci vychádzal z ustanovení § 24 ods. 2, 4, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej v texte „ZoR“). Zhrnul zistenia zo správ kolízneho opatrovníka a uviedol priebeh pojednávania v konaní, pričom na základe výsledkov vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, uzatvoril, že v priebehu konania rodičia fakticky dospeli k dohode o tom, že maloletá bude zverená do osobnej starostlivosti matky, a že obidvaja rodičia ju budú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach, čo považoval za správne rozhodnutie. S výnimkou úpravy styku v ďalší pracovný deň každého týždňa, rodičia taktiež dospeli ku dohode o úprave styku otca s maloletou.. Súd pozitívne hodnotil a vyzdvihol schopnosť a ochotu obidvoch rodičov dohodnúť sa na styku otca s dcérou, a nemal v zásade dôvod robiť razantné zásahy do takmer celistvej dohody rodičov týkajúcej sa styku. Nad rámec matkou akceptovaného stretávania sa otca s dcérou, otec navrhol styk i v ďalší pracovný deň každého týždňa v rozsahu 2 hodín, a navyše, v čase výročia narodenia maloletej tento rok. Súd konštatoval, že hoci rodičia nedospeli k ucelenej rodičovskej dohode, k zavŕšeniu konsenzu v otázke týkajúcej sa styku, chýbala obojstranná dohoda len v časti krátkeho časového úseku v rámci bežného týždňa. Napriek nesúhlasu matky, súd považoval otcom navrhovaný model stretávania sa s dcérou za optimálnejší z hľadiska zachovania kontinuity a rovnováhy udržiavania vzájomného kontaktu s dcérou. Navyše matka neprezentovala žiaden presvedčivý dôkaz, ktorý by svedčil pre nevhodnosť otcom navrhovanej úpravy styku v ďalší pracovný deň. Súd taktiež osobitne upravil stretnutie otca s maloletou pri príležitosti dovŕšenia troch rokov, pričom prihliadol i na plánované stretnutie s príbuznými matky maloletej. Súd teda ustálil určenie oprávneného styku otca s dcérou dňa 13.03.2022 v čase od 14.00hod. do 16.00hod., každú stredu a štvrtok od 14.00hod. do 16.00hod., v každom nepárnom týždni vždy v sobotu od 14.00hod. do 17.00hod. a v nedeľu od 14.00hod. do 17.00hod., a to vždy za prítomnosti matky maloletej, ktorej prítomnosť je nevyhnutná z dôvodu útleho veku maloletej, silnej naviazanosti na matku, ktorá ho stále kojí, taktiež z dôvodu potrebnej adaptácie otca na poskytovanie adekvátnej starostlivosti o dieťa. Preberanie a odovzdávanie dieťaťa bude realizované v mieste bydliska matky.

3. Nesúlad medzi rodičmi nastal v otázke vyživovacej povinnosti. Poukazujúc na odôvodnené potreby maloletej vo veku troch rokov, jej zdravotný stav, nevyhnutné návštevy špecializovaných lekárskejších pracovísk, záujmové aktivity, zárobkové možnosti a schopnosti otca okresný súd považoval za primeranú výšku bežného výživného 320 eur mesačne a výživného určeného na tvorbu úspor 80 eur mesačne. Počiatok tejto vyživovacej povinnosti určil od 01.02.2022, t.j. od doby, kedy otec začal uhrádzať výživné v nižšej sume, ako činil do uvedeného dátumu (539,06 eur mesačne). Vo februári 2022 otec zaplatil na bežnom výživnom 270 eur, preto bolo možné ustáliť sumu zameškaného výživného za obdobie mesiaca február 2022 vo výške 50 eur, ktoré je povinný otec zaplatiť matke najneskôr do 31.04.2022. Súd súčasne určil výživné určené na tvorbu úspor za obdobie od 01.02.2022 a tak za obdobie celého mesiaca február 2022, teda do konca mesiaca predchádzajúceho mesiacu, v ktorom súd rozhodoval o určení rodičovských práv a povinností, vzniklo zameškané výživné určené na tvorbu úspor vo výške 80 eur. Pokiaľ matka vyslovila obavy o jej schopnosť zabezpečovať komplexné uspokojovanie potrieb maloletej pre nedostatočný zdroj disponibilného príjmu, okresný súd poukázal na to, že z vlastného vyjadrenia matky vyplýva, že disponuje i úsporami vo výške 100.000 eur, teda v sume, ktorú nie je možné označiť za úspory bežného rozsahu v rámci všeobecne známych pomerov obyvateľstva v krajine. Vzhľadom k tomu, že okresný súd považoval uplatňovaný návrh matky vo zvyšku za nedôvodný, tento vo zvyšnej časti zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie matka do výrokov III. až X. z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Podstata odvolacích námietok matky spočívala v namietaní nevysporiadania sa okresného súdu s písomným podaním otca maloletej doručeným dňa 20.01.2022 a jej následnou reakciou na toto vyjadrenie na pojednávaní dňa 08.03.2022. Písomné vyjadrenie otca napadla pre jeho subjektívnu konštrukciu, ktorá sa nezakladá na pravdivom opise skutočností. Tvrdenia otca v predmetnom písomnom podaní, že má u maloletej vytvárať podmienený reflex, ktorý mal spájať jeho obraz s pocitom strachu u maloletej považovala za nepravdivé, pričom ich obsah je spôsobilý poškodiť jej dobré meno ako matky, ale aj ako profesionála pohybujúceho sa v učiteľskej profesii. Podľa jej názoru v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje vykonanie dokazovania označeným písomným podaním otca a jeho vyhodnotenie. Podľa názoru matky je

nevyhnutné vykonať znalecké dokazovanie a preskúmať celú situáciu v rodinnom prostredí s cieľom vyvrátiť alebo potvrdiť, či v rodinnom prostredí boli prítomné nejaké negatívne vplyvy smerované na dieťa. Súd na tieto návrhy absolútne neprihliadol, ignoroval ich a nevyhodnotil. Vzhľadom na objektivnosť a odborný obsah znaleckého posudku je podľa názoru matky namieste, aby v prípade konštatovania závažných pochybení súdu prvej inštancie, bol znalecké dokazovanie vykonané odvolacím súdom. Taktiež uviedla konkrétne otázky, ktoré by mal súd položiť znalcom pri vypracovaní znaleckého posudku. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhla rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. V ďalšej časti odvolania namietala výšku súdom určeného výživného ma maloletú, pričom namietala základné právo dieťaťa na tom, aby malo rovnakú životnú úroveň ako jeho rodičia. Opätovne uviedla priemerné mesačné výdavky na maloletú i s ohľadom na jej zdravotný stav. Zotrvala na dôvodnosti svojho návrhu ohľadom výšky výživného, keďže otec má majetok prevyšujúci 1.000.000 eur a pred podaním návrhu dobrovoľne hradil výživné vo výške 539,06 eur mesačne. Neexistoval dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti, práve naopak. Nežiadala doplniť dokazovanie o majetok na strane otca, ale keď súd vychádzal výlučne z príjmov otca zo závislej činnosti na území Slovenskej republiky, žiada, aby súd doplnil dokazovanie a zaviazal otca na preukázanie finančných prostriedkov na úsporách. Zníženie výživného na maloletú rozhodnutím súdu považovala za šikanózne. Navrhla, aby bola otcovi uložená povinnosť platiť bežné výživné na maloletú vo výške 480 eur a na tvorbu úspor vo výške 100 eur mesačne.

6. Otec maloletej považoval rozsudok okresného súdu za spravodlivý a vecne správny v celom rozsahu, pričom odvolanie matky označil za účelové. Pokiaľ ide o jeho podanie z 20.01.2022, ku ktorému sa matka v odvolaní vyjadrila, nie je zrejmé, ako môže jeho podanie poškodiť akékoľvek dobré meno matky, keď toto je súčasťou súdneho spisu. Špekulácie, hypotézy, dojmy a domnienky matky o snahách „krivo ju obviniť“ sú absurdné, nikdy toto nemal v úmysle, pred svojou rodinou aj inde sa o nej vyjadruje úctivo, plne rešpektuje akú má matka rolu v živote jeho dieťaťa. Jeho snahou bolo podať jeho vlastné vnímanie situácie, čo je nepochybne pre súd potrebné vzhľadom na povinnosť súdu vyplývajúcu z čl. 6 základných princípov CMP. Dopĺňanie zápisnice považoval otec za nadbytočné a účelové vzhľadom na to, že okresný súd bol v protokolácii precízny, presný a pokiaľ mala matka nejaké výhrady, mala žiadať o doplnenie zápisnice / záznamu na mieste priamo na pojednávaní, a nie až pri podávaní odvolania späť. Vyjadril nesúhlas riešenia nevysporiadaných rodičovských konfliktov prostredníctvom inštitútu znaleckého dokazovania, ktoré v odvolaní navrhla matka maloletej. Navrhnuté znalecké dokazovanie považoval za neúčelné vzhľadom na vek maloletej a jeho nariadenie by bolo v rozpore s dôvodnou potrebou maloletej. Navyše rozsah stretávania sa maloletej s otcom je výlučne otázkou právnou, ktorú je oprávnený posudzovať výlučne súd. V závere vyjadrenia k odvolaniu matky sa otec vyjadril i k úprave výživného na maloletú, pričom matkou navrhovanú výšku mesačného výživného považoval za neprimeranú vzhľadom k svojim zárobkovým pomerom.

7. Kolízny opatrovník sa vo svojich vyjadreniach k odvolaniu matky a vyjadreniu otca plne stotožnil s rozsudkom okresného súdu.

8. Matka maloletej vo svojom vyjadrení (replike) k vyjadreniu otca maloletej a vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že zotráva na dôvodnosti ňou podaného návrhu ohľadom výšky výživného. Opätovne žiadala zmeniť rozsah styku a to na základe vykonaného znaleckého dokazovania. Matka vyjadrila svoj pocit, že záujem otca o maloletú nie je v takom rozsahu, aký žiadal, skutočný, možno by bolo na mieste konštatovať, že záujem otca o maloletú je účelový. Popísala náročnosť organizovať program s maloletou vzhľadom na súdom určený rozsah styku, ktorý otec v celom rozsahu ani nevyužíva. Matka nebráni otcovi v styku s maloletou, umožňuje styk otca s dcérou, pričom styk prebieha pokojne. Poukázala, že rodičovská komunikácia zo strany otca maloletej je voči matke písomne agresívna, nekonštruktívna a nepredvídateľná. V závere poukázala na jej prvoradý záujem, aby mala maloletá zdravé výchovné prostredie. Matka vo vyjadrení opakovane zhrnula všetky doteraz prezentované dôvody a názory na rodičovskú komunikáciu, výšku výživného na maloletú a potrebu zmeny upraveného rozsahu styku otca s maloletou, ktorých obsah už odvolací súd v písomnom vyhotovení tohto rozhodnutia opakovane uviedol.

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky (duplike) súhlasil s vyjadrením kolízneho opatrovníka o vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu. Súhlasil s matkou, že citovo nestabilné

správanie nemôže vytvoriť bezpečné a zdravé prostredie pre výchovu a rozvoj maloletej, preto je bezpečným prostredím pre dieťa taký priestor, v ktorom má možnosť budovania plnohodnotného vzťahu s jedným aj druhým rodičom. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania skonštatoval vysokú mieru rodičovskej zodpovednosti na oboch stranách a uzavrel, že nebola preukázaná existencia závažných okolností, ktoré by bránili styku otca s dcérou. Súd správne, s poukazom na súdnu prax i štandardy európskej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, výhrady jedného rodiča voči druhému prameniace z ich komplikovaných vzájomných vzťahov, nemôžu byť dôvodom na zásah do úpravy styku rodiča s dieťaťom. V ostatnej časti svojho vyjadrenia v plnom rozsahu odkázal na svoje skoršie písomné vyjadrenie, kde sa dostatočne vyjadril k opakovaným a účelovým tvrdeniam matky maloletej.

10. Súdu boli doručené i ďalšie vyjadrenia matky maloletej podané prostredníctvom právneho zástupcu, ktorých obsah je v podstate totožný s prezentovanými odvolacími dôvodmi i vyjadreniami k podaniam účastníkov konania, preto odvolací súd duplicitne neprevzal ich obsah do odôvodnenia tohto rozhodnutia.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s § 65 a § 66 CMP bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania, s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou a o úpravu výživného, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z správneho právneho posúdenia veci. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

13. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku v časti výživného, odvolací súd uvádza, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Konkrétna výška výživného je teda ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávnenej, jednak na strane výživou povinnej osoby. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu, pričom sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a rozsahu jeho prípravy na budúce povolanie a ďalších okolností. Výživné pre dieťa nemá slúžiť len na uspokojovanie jeho najzákladnejších hmotných potrieb (jedlo, bývanie, ošatenie, obuv), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, prípravu na povolanie a pokiaľ to umožňujú pomery na strane výživou oprávnenej osoby i kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Na strane povinnej osoby sa skúmajú jej schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet vyživovaných osôb, výška takéhoto výživného a pod.

14. Súd prvej inštancie, vychádzajúc pri úprave rozsahu vyživovacej povinnosti zo zákonných kritérií, ktorými sú na jednej strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného - otca a na druhej strane odôvodnené potreby maloletého dieťaťa (§ 62, § 63, § 75 ods. 1 zákona o rodine), uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej podľa jeho zárobkových možností a odôvodnených potrieb dieťaťa tak, ako boli v konaní zistené. Odvolací súd sa s postupom súdu prvej inštancie v tomto smere stotožňuje. Odvolacie námietky matky o neprimeranosti výšky určeného výživného vzhľadom na finančné úspory otca vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Odôvodnené potreby dieťaťa majú svoju konkrétnu hranicu, ktorá je daná zásadne spotrebným charakterom výživného a rozsahom potrieb pre fyzický a psychický rozvoj dieťaťa. Výživné nad túto hranicu by viedlo buď k nehospodárnosti, alebo by nimi mohli byť uspokojované nepriamo z časti aj potreby iných osôb. Tak ako odvolací súd konštatoval, okresný

súd v dostatočnom rozsahu prihliadal na potreby maloletej zistené v rámci vykonaného dokazovania. Matka v odvolaní tieto skutkové zistenia okresného súdu nerozporovala. Potom vzhľadom na spotrebný charakter výživného okresný súd výšku bežného výživného 320,- eur ustálil správne. Za správne považoval odvolací súd aj jeho rozhodnutie, pokiaľ určil otcovi povinnosť platiť okrem bežného výživného aj výživné vo výške 80,- eur na tvorbu úspor. V celom rozsahu sa stotožnil s jeho závermi, že takto určené bežné výživné a výživné určené na tvorbu úspor je zodpovedajúce proporcionálne medzi odôvodnenými potrebami maloletej a zárobkovými možnosťami a schopnosťami otca ako aj jeho majetkovými pomermi.

15. Odvolacie námietky matky smerujúce voči výrokom rozsudku okresného súdu o úprave styku nepovažoval odvolací súd za opodstatnené. Primárne tieto námietky smerovali k tomu, že okresný súd dostatočne dôsledne nevyhodnotil písomné vyjadrenie otca predložené na pojednávaní dňa 20.01.2022, v ktorom otec vyjadril obavu o vytváraní podmieneného reflexu u maloletej zo strany matky tak, že dcéra má v jeho prítomnosti z neho obavu, pričom vytvorenie takéhoto reflexu si nevie vysvetliť iným spôsobom než spôsobením bolestivého podnetu dieťaťu pri ukázaní jeho fotografie. Matka v súvislosti s týmito vyjadreniami otca navrhovala vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré by posúdilo osobnosť otca. Matka namietala v odvolaní, že okresný súd sa s týmito skutočnosťami nezaoberal. Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že okresný súd vyhodnocoval vyjadrenia rodičov k ich osobám navzájom a konštatoval, že z nich vyplývajú rozdielne názory, existuje aj návrhy riešení, ktoré sa týkajú najmä styku otca s maloletou a jeho rozsahu, uviedol, že obsah písomných prednesov obidvoch rodičov do istej miery signalizuje tendenciu ku vzájomným výčitkám, pocitom krivdy, sklony ku sťažovateľstvu, atď. (viď bod 39. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Následne konštatoval, že kritériom pri obmedzení styku rodiča s dieťaťom je jedine záujem dieťaťa, pričom výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré pramenia skôr z ich vzájomných komplikovaných vzťahov, nemôžu byť dôvodom na zásah do úpravy styku rodiča s dieťaťom (viď bod 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Okresný súd sa tak podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne dôsledne s vyjadreniami rodičov vysporiadal. V tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že nie je povinnosťou súdu reagovať na každý konkrétny argument a konkrétne tvrdenie účastníkov. Vychádzajúc z tohto záveru preto odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu týkajúce sa úpravy styku maloletej s otcom je súladné so zákonnými podmienkami kladenými na obsah odôvodnenia súdnych rozhodnutí vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 CSP. Z obsahu celého spisu mal odvolací súd preukázané, že v podstate matka v rámci svojich vyjadrení, či už písomných alebo priamo na pojednávaní pred okresným súdom, prezentovala ústretový postoj k realizácii styku otca s maloletou. V podstate, tak ako to uviedol okresný súd, rodičia sa nevedeli zosúladiť v otázke rozsahu prebiehajúceho styku s výnimkou toho, že tento styk otca s maloletou sa bude realizovať za prítomnosti matky, ktorú skutočnosť okresný súd aj akceptoval. Tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, s dôvodmi rozsudku okresného súdu, pre ktoré upravil styk otca s maloletou v rozsahu v akom to uviedol vo výroku napadnutého rozsudku, sa stotožnil. Odvolacie námietky matky v súvislosti s touto časťou rozhodnutia nevyhodnotil ako opodstatnené, preto aj v týchto výrokoch rozsudok okresného súdu potvrdil.

16. V konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti nie je odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Matka v odvolaní nespochybnila správnosť rozsudku okresného súdu vo výrokoch I. a II., ktorými bolo rozhodnuté o zverení maloletej do jej osobnej starostlivosti a o oprávnení oboch rodičov zastupovať maloletú a spravovať jej majetok v bežných veciach. Odvolací súd podrobil prieskumu správnosti aj túto časť rozsudku okresného súdu, keďže však sám nesprávnosť tejto časti rozhodnutia nezistil a, v konkrétnostiach nebola odvolaním napadnutá, v tejto časti ponechal výroky rozsudku okresného súdu nedotknuté.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)